

”روحاني وچتر ميلي ۾ سرو خزانون ڪي پراپتي“

آڄ باپ دادا بچون ڪي ملن ڪي لڳن ڪو ديك رهي هئ. سڀي دُور دُور سين ڪس ليئي آئي هئ؟ ملن مناني ڪي ليئي آرڻاٽ ميلي ۾ آئي هئ. يهه روحاني ميلا ”وچتر ميلا“ هئ. اس ميلي ڪا ملنا پي وچتر هئ اوڙ وچتر آتمائين وچتر باپ سين ملتي هئ. يهه ساگر اوڙ نديون ڪا ميلا هئ. ايشوريه پريوار ڪي ملني ڪا ميلا هئ. يهه ميلا ايڪ وار ڪي ميلي سين اُنِيڪ وار ڪي سرو پراپتي ڪراني ڪا ميلا هئ. اس ميلي ۾ کلي پنڌار، کلي خزاني هئ. جسڪو جو خزانو چاهيئي، جتنا چاهيئي اُتنا بگر خرچي ڪي، اڌڪار سين لي سڪتي هئ. لاڙي پي هئ. جتني پاڳيه ڪي سريشت لاڙي ليني چاهي اُتني لي سڪتي هئ. اُپي لاڙي لو اوڙ پيچي نمبر نڪلينگا، اُتسا نهين هئ. اُپي جو ليئا هو، جتني پي پاڳيه ڪي لڪير دري سنڪلپ دواران ڪينچني چاهو اُتني ڪينچ سڪتي هو. سيڪنڊ ۾ لاڙي لي سڪتي هو. اس ميلي ۾ جنم جنم ڪي ليئي راجيه پد ڪا اڌڪار لي سڪتي هو آرڻاٽ اس ميلي ۾ راج يوگي سو جنم جنم ڪي وشو ڪي راجي بن سڪتي هو. جتني بڙي پراپتي ڪي سيٽ چاهيئي وهه سيٽ بڪ ڪر سڪتي هو. اس ميلي ۾ وشيش سڀي ڪو ايڪ گولڊن چانس پي ملتا هئ. وهه گولڊن چانس هئ ”دل سين ميرا بابا ڪهو اوڙ باپ ڪي دل تخت نشين بنو“. اس ميلي ۾ ايڪ وشيش گفٽ پي ملتي هئ، وهه گفٽ هئ ”چوٽا سا سڪي اوڙ سمپن سنسار“. جس سنسار ۾ جو چاهو سڀ سدا هين پراپت هئ. وهه چوٽا سا سنسار، باپ ۾ هين سنسار هئ. اس سنسار ۾ رهني والا سدا هين پراپتيون ڪي، خوشيون ڪي اَلوڪڪ جهولون ۾ جهولتا هئ. اس سنسار ۾ رهني والي سدا اس ديهه ڪي مٽي ڪي مٽلي پن ڪي اوڀر، فرشتا بن اُڙتي ڪلا ۾ اُڙتي رهتي هئ. سدا رتنون سين ڪيلتي، پتر ٻڏي اوڙ پترون سين پار رهندي هئ. سدا پرماتمر سات ڪا اُنيو ڪرتي هئ. تمهين سين ڪاٿون، تمهين سين سُنون، تمهين سين بولون، تمهين سين سرو سنڀنڌ ڪي پريت ڪي ريت نپائون، تمهاري هين شريمت پر، آگيا پر هر قدم اُٺائون.... يهي اُمنگ اُتساه ڪي، خوشي ڪي گيت گاتي رهندي هئ. اُتسا سنسار اس ملن ميلي ۾ ملتا هئ. باپ ملا، سنسار ملا. اُتسا يهه سريشت ميلا هئ. تو اُتسي ميلي ۾ آئي هو نان! اُتسا نه هو ڪ ميلا ديڪتي ديڪتي ايڪ هين پراپتي ۾ اُتني مست هو جائو جو سرو پراپتيان رهه جائي. اس روحاني ميلي ۾ سرو پراپتي ڪر ڪي جانا هئ. بهت ملا، اسر هين خوش هو ڪر چلي جائو، اُتسي نهين ڪرنا. پورا پا ڪر ڪي جانا. اُپي پي چيڪ ڪرو ڪ ميلي ڪي سرو پراپتيان پراپت ڪي؟ جب کلا خزانو هئ تو سمپن هو ڪر هين جانا. ڦر وهان جاڪر اُتسي نهين ڪهنا ڪ يهه پي ڪرنا ٿا. جتنا چاهيئي ٿا اُتنا نهين ڪيئا. اُتسي تو نهين ڪهينگي نان؟ تو سمجها، اس ميلي ڪا مهتو. ميلا منانا آرڻاٽ مهان بننا. صرف آنا اوڙ جانا نهين هئ. ليڪن سمپن پراپتي سوروپ بننا هئ. اُتسا ميلا منايا هئ؟ نمت شيواڌاري ڪيا سمجهتي هئ؟ ورتي، وڌي ڪو پي چينچ ڪرتي هئ. ورتي هونا پي ضروري هئ اوڙ هر وڌي ۾ سمپن اوڙ سننشت رهنا پي ضروري هئ. اُپي تو ڦر پي باپ اوڙ بچي ڪي سنڀنڌ سين ملتي هو. سمپ آتي هو. ڦر تو درشن ماتر رهه جائينگي. آڇا.

سڀي روحاني ملن ميلا مناني والي، سرو پراپتيون ڪا سمپورڻ اڌڪار پاني والي، سدا سُڪميه سنسار اپناني والي، سدا پراپتيون ڪي، خوشيون ڪي گيت گاني والي، اُتسي سدا

سريشت مت پر چلني والي، آگياڪاري سُپاٽر بچون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اڙ نمستي.

ٽيچرس سين:- سدا ياد اڙ شيوا ڪا بئلس رڪني والي اڙ سدا باپ ڪي بليسنڱ لبني والي. جهان بئلس هٿ وهان باپ دواران سُتھ هين آشيرواد تو ڪيا وردان پراپت هوتي هٿ. جهان بئلس نهين وهان وردان پي نهين. اڙ جهان وردان نهين هونگا وهان محنت ڪرني پرينگي. وردان پراپت هو رهي هٿ اَرقات سرو پراپتيان سهج هو رهي هٿ. اُٿسي وردانون ڪو پراپت ڪرني والي شيواڌاري هونان! سدا ايڪ باپ، ايڪ رس اِستتي اڙ ايڪ مت هوڪر ڪي چلني والي. اُٿسا گروپ هٿ نان. جهان ايڪ مت هٿ وهان سدا هين سڦلنا هٿ. تو سدا هر قدم ۾ باپ ورداتا دواران وردان پراپت ڪرني والي. اُٿسي سڄي شيواڌاري. سدا اپني ڪو ڊبل لائيت سمجھ ڪر شيوا ڪرتي رهو. جتنا هلڪي اُٿنا شيوا ۾ هلڪاپن اڙ جتنا شيوا ۾ هلڪاپن اُٿينگا اُٿنا سڀي سهج اُڙينگي، اُڙائينگي. ڊبل لائيت بن شيوا ڪرنا، ياد ۾ ره ڪر شيوا ڪرنا، يهي سڦلنا ڪا آڌار هٿ. اُس شيوا ڪا پرتڪيه قل ملتا هين هٿ.

پارٽيون سين اويڪت باپ دادا ڪي ملاقات

سنگر يڱ سدا سرو پراپتي ڪرني ڪا يڱ هٿ. سنگر يڱ سريشت بنني اڙ بناني ڪا يڱ هٿ. اُٿسي يڱ ۾ ڀارت بچاني والي آتمائين ڪتني سريشت هو گئي! تو سدا يه سمرتي رهتي هٿ ڪ هر سنگر يڱي سريشت آتمائين هٿ؟ سرو پراپتيون ڪا اُٿيو هوتا هٿ؟ جو باپ سين پراپتي هوتي هٿ اُس پراپتي ڪي آڌار پر سدا سيم ڪو سمپن پريور آتما سمجهتي هو؟ اُٿنا پريور هو جو سيم پي کاتي رهو اڙ دوسرون ڪو پي بانٿو. جئسي باپ ڪي ليئي ڪها جاتا هٿ، پنداري پريور هٿ، اُٿسي آپ بچون ڪا پي سدا پريور پندارا هٿ! ڪپي خالي نهين هو سکتا. جتنا ڪسي ڪو دينگي اُٿنا اڙ هين ٻڌا جائينگا. جو سنگر يڱ ڪي وشيشنا هٿ وهه آپڪي وشيشنا هٿ. هر سنگر يڱي سرو پراپتي سورپ آتمائين هٿ، اسي سمرتي ۾ رهو. سنگر يڱ پرشوتر يڱ هٿ، اِس يڱ ۾ ڀارت بچاني والي پي پرشوتر هوئي نان. دنيا ڪي سرو آتمائين آپڪي آگي ساڌارڻ هٿ، آپ اَلوڪڪ اڙ نياري آتمائين هو! وهه اَڳياني هٿ، آپ گياني هو. وهه شوڊر هٿ، آپ برهمڻ هو. وهه ڏڪڏام والي هٿ اڙ آپ سنگر يڱ والي هو. سنگر يڱ پي سڪڏام هٿ. ڪتني ڏڪون سين بچ گئي هو! اَپي ساڪي هوڪر ديڪتي هو ڪ دنيا ڪتني ڏڪي هٿ اڙ اُنڪي پيت ۾ آپ ڪتني سڪي هو! فرق معلوم هوتا هٿ نان! تو سدا هر پرشوتر يڱ ڪي پرشوتر آتمائين، سڪ سورپ سريشت آتمائين هٿ، اسي سمرتي ۾ رهو. اَگر سڪ نهين، سريشتنا نهين تو جيون نهين.

سدا ياد ڪي خوشي ۾ رهتي هو نان؟ خوشي هين سڀ سين بڙي تي بڙي دُعا اڙ دوا هٿ. سدا يه خوشي ڪي دوا اڙ دعا ليتي رهو تو سدا خوش هوني ڪي ڪارڻ شير ڪا حساب ڪتاب پي اپني طرف ڪينچينگا نهين. نياري اڙ پياري هوڪر شير ڪا حساب ڪتاب چڪتو ڪرينگي. ڪتنا پي ڪڙا ڪرم پوڳ هو، وهه پي صولي سين ڪانتا هو جاتا هٿ. ڪوئي بڙي بات نهين لگتي. سمجھ مل گئي يه حساب ڪتاب هٿ تو خوشي خوشي سين حساب

ڪتاب چڪتو ڪرني والي ڪي ليئي سڀ سهج هو جاتا هئ. اڳياني هاءِ هاءِ ڪريندي اؤر گياني سدا واه مينا بابا! واه ڊراما ڪي سمرتي ۾ رهندي. سدا خوشي ڪي گيت گائو. بس يهي ياد ڪرو ڪ جيون ۾ جو پانا ٿا وه پاءِ ليئا. جو پراپتي چاهيئي وه سڀ هو گئي. سرو پراپتي ڪي پرپور پندار هئ. جهان سدا پندار پرپور هئ وهان ڏک درد سڀ سمپت هو جاتي هئ. سدا اپني پاڳيه ڪو ديك هرشت هوتي رهو، واه ميرا سريشت پاڳيه! يهي سدا من ۾ گيت گاتي رهو. ڪتنا بڙا آپکا پاڳيه هئ. دنيا والون ڪو تو پاڳيه ۾ سنتان ملينگا، ڏن ملينگا، سمپتي مليندي ليکن يهان ڪيا ملتا؟ سِير پاڳيه وڌاتا هين پاڳيه ۾ مل جاتا هئ! پاڳيه وڌاتا جب اپنا هو گيا تو باقي ڪيا ره گيا! يهه انيو هئ نان! صرف سني سنائي پر تو نهين چل پري. بڙون نين ڪها پاڳيه ملتا هئ اؤر آپ چل پري، اسڪو ڪهتي هئ سني سنائي پر چلنا. تو سني سين سمجهتي هو و انيو سين سمجهتي هو! سڀي انيو هو؟ سنگر يگ هئ هين انيو ڪرني ڪا يگ. اس يگ ۾ سرو پراپتي ڪا انيو ڪر سکتي هو. اڀي جو انيو ڪر رهي هو. يهه ستيگ ۾ نهين هونگا. يهان جو سمرتي هئ وهه ستيگ ۾ مرج هو جائيندي. يهان انيو ڪرتي هو ڪ باپ ملا هئ، وهان باپ ڪي تو بات هين نهين. سنگر يگ هين انيو ڪرني ڪا يگ هئ. تو اس يگ ۾ سڀي انيو هو گئي! انيو آتمائين ڪي پي مايا سين دوکا نهين ڪا سکتي. دوکا ڪا سين هين ڏک هوتا هئ. انيو ڪي اٿارتي والي ڪي دوکا نهين ڪا سکتي. سدا هين سفلتا ڪو پراپت ڪرتي رهندي. سدا خوش رهندي. تو ورتمان سيزن ڪا وردان ياد رکنا، ”سرو پراپتي سورپ سنتشت آتمائين هئ. سنتشت بناني والي هئ.“ اڇا.

باپ دادا ڪي سنمڪ انڪم ٽئڪس آفيسر بڻي هئ،

انڪي پرت اڇاري هوئي مڏر مهاواڪيه

يهه تو سمجهتي هو نان ڪ اپني گهر ۾ آئي هئ؟ يهه گهر ڪسڪا هئ؟ پرماتما ڪا گهر، سپکا گهر هوئا نان؟ تو آپکا پي گهر هوئا نان؟ گهر ۾ آئي يهه تو بهت اڇا ڪيئا، آب اؤر اڇي تي اڇا ڪيا ڪريندي؟ اڇي تي اڇا ڪرنا اؤر اونچي تي اونچا بننا، يهه تو جيون ڪا لڪش هوتا هين هئ. آب اڇي تي اڇا ڪيا ڪرنا هئ؟ جو پان اڀي سنيا. وهه ايڪ هين پان پکا ڪر ليئا تو اس ايڪ پان ۾ سڀ پڙهائي سمائي هوئي هئ. يهه ونڊر فل وشو ودياليه هئ، ديکني ۾ گهر پي هئ ليکن باپ هين ست سيڪ هئ، گهر پي هئ اؤر ودياليه پي هئ. اس ليئي ڪئين لوگ سمجهه نهين سکتي هئ ڪ گهر هئ يا ودياليه هئ. ليکن گهر پي هئ اؤر ودياليه پي هئ ڪيونڪ جو سڀ سين سريشت پان هئ، وهه پڙهايا جاتا هئ. ڪاليج ۾ و اسڪول ۾ پڙهائي ڪا لڪش ڪيا هئ؟ چريتروان بني، ڪمائي يوگيه بني، پريوار ڪي اڇي طرح سين پالنا ڪرني والا بني، يهي لڪش هئ نان. تو يهان يهه سڀ لڪش پورا هو هين جاتا هئ. ايڪ ايڪ چريتروان بن جاتا هئ.

ڀارت ديش ڪي نيتائين ڪيا چاهتي هئ؟ ڀارت ڪا باپو جي ڪيا چاهتا ٿا؟ يهي چاهتا ٿا نان ڪ ڀارت لائيت هائوس بني. ڀارت دنيا ڪي آڌياتمڪ شڪتي ڪا ڪيندر بني. وهي ڪاريه يهان گپت روپ سين هورها هئ. اگر ايڪ پي رام سيتا سمان بن جائي تو ايڪ رام سيتا ڪي ڪارڻ

رام راجيه هونڻا اؤر اِٽني سڀ رام سينا کي سمان بن جائي تو کيا هونگا؟ تو يه پان مشڪل نهين هئ، بهت سهج هئ. اِس پان ڪو پڪا ڪرينگي تو آپ پي ست سڪيڪ دواران روحاني سرٿيفڪيٽ پي لينگي اؤر ڦر گئرنٽي پي لي لينگي، سورس آف انڪم کي. باقي ونڊرڦل ضرور هئ. دادا پي، پردادا پي يهان هين پڙهتي هئ تو پوترا - ڌوترا پي يهان هين پڙهتا هئ. ايڪ هين ڪلاس ۾ دونو هين پڙهتي هئ ڪيونڪ آتمائون ڪو يهان پڙهايا جاتا هئ، شرير ڪو نهين ديڪا جاتا هئ. آتما ڪو پڙهايا جاتا هئ، چاهي پانچ سال ڪا بچا هئ، وه پي يه پان تو پڙه سڪتا هئ نان. اؤر بچا زياده ڪام ڪر سڪتا هئ. اؤر جو بزرگ هو گئي انهن کي ليئي پي يه پان ضروري هئ، نهين تو جيون سين نراش هو جاتي هئ. انپڙه ماتائين انهن ڪو پي سرشت جيون تو چاهيئي نان. اِس ليئي ست سڪيڪ سڀي ڪو پڙهاتا هئ. چاهي ڪتنا پي وي. وي. آئي. پي. هو ليڪن ست سڪيڪ کي ليئي تو سڀ اِستودنت هئ. يه ايڪ هين پان سڀيڪو پڙهاتا هئ. تو کيا ڪرينگي؟ پان پڙهينگي نان، فائدا آپڪو هين هونگا. جو ڪرينگا وو پائينگا. جتنا ڪرينگي اُتنا فائدا هونگا، ڪيونڪ ايڪ ڪا پدمگتا هوڪر ملتا هئ. وهان وناشي پڙهائي ۾ اُسا نهين هئ. اوناشي پڙهائي ۾ ايڪ ڪا پدم هو جائينگا ڪيونڪ داتا هئ نان! اچا.

راجستان زون سين باپ دادا کي ملاقات:-

راجستان زون کي وڃيشتا کيا هئ؟ راجستان ۾ هين مکيه ڪيندر هئ. تو جئسي زون کي وڃيشتا هئ وئسي راجستان نواسيون کي پي وڃيشتا هونگي نان! اُپي راجستان ۾ ڪوئي وڃيشتا هيري نڪلني هئ يا آپ هين وڃيشتا هيري هو؟ آپ تو سڀ سين وڃيشتا هو هين ليڪن شيوا کي ڪيتر ۾ دنيا کي نظرون ۾ جو وڃيشتا هئ، انهن ڪو پي شيوا کي نمت بنانا هئ. اُسي شيوا کي هئ؟ راجستان ڪو سڀ سين نمبرون هونا چاهيئي. سنڪيا ۾، ڪوالٽي ۾، شيوا کي وڃيشتا ۾، سڀ ۾ نمبرون. مکيه ڪيندر نمبرون تو هئ هين ليڪن اُسڪا پرياءُ ساري راجستان ۾ هونا چاهيئي. اُپي نمبرون سنڪيا ۾ مهاراشتر، گجرات ڪو گنتي ڪرتي هئ. اُپي يه گنتي ڪرين ڪ سڀ سين نمبرون راجستان هئ. اُپي اِس ورش تياري ڪرو. اگلي ورش مهاراشتر اؤر گجرات سين پي نمبرون جانا. نشچيه ٻڌي وڃي. ڪتني اچي اچي اُپوي رتن هئ. شيوا ڪو آگي ٻڌائينگي، ضرور ٻڌينگي. اچا.

وردان - پڳوان اؤر پاڳيه کي سمرتي سين اُرون ڪا پي پاڳيه بناني والي

خوشنماه خوشنصيب پو

امبرت ويلي سين ليڪر رات تڪ اُپني پڻ پڻ پاڳيه ڪو سمرتي ۾ لاڻو اؤر يهي گيت گاتي رهو واه ميرا سرشت پاڳيه. جو پڳوان اؤر پاڳيه کي سمرتي ۾ رهتي هئ وهي اُرون ڪو پاڳيو بناءِ سڪتي هئ. برهمڻ معنيٰ هين سدا پاڳيو، سدا خوشنصيب. ڪسي کي همٿ نهين جو برهمڻ آتما کي خوشي ڪم ڪر سڪي. هر ايڪ خوشنماه، خوشنصيب هو. برهمڻ جيون ۾ خوشي ڪا جانا اُسميو هئ، پل شرير چلا جائي ليڪن خوشي جا نهين سڪتي. سلوگن - مايا کي جهولي ڪو چور اُتي اندريه سُڪ کي جهولي ۾ سدا جهولتي رهو.